

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 2C/145/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612217792
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Dubovinská
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2015:7612217792.4

Rozhodnutie

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Viera Dubovinská, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421 proti žalovanej: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 5, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobný návrh **z a m i e t a**.

Súd návrh žalobcu na prerušenie konania **z a m i e t a**.

Žalovanej náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca podal dňa 27.9.2012 na tunajšom súde návrhy, ktorými sa domáha od žalovanej náhrady škody a nemajetkovej ujmy na základe nesprávneho úradného postupu, ku ktorému malo dôjsť v exekučných konaniach vedených tunajším súdom, v ktorých žalobca vystupoval ako oprávnený. V žalobných návrhoch uviedol, že ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmlúv o úvere) navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu a súdny exekútor následne predložil návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Podľa žalobcu k nesprávne úradnému postupu malo dôjsť tým spôsobom, že tunajší súd v exekučných konaniach:

- zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS),
- rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NZZP),
- rozhodol o vydaní poverenia súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP),
- rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené ZE).

Uznesením č. 2C 145/2012-7, zo dňa 9.10.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.10.2012 tunajší súd spojil, poukazujúc na ustanovenie § 112 ods. 1 O.s.p., na spoločné konanie konania vedené na návrh žalobcu pod sp. zn. 2C 145/2012, 2C 311/2012, 2C 151/2012, 2C 294/2012, 2C 306/2012, 2C 264/2012, 2C 194/2012, 2C 287/2012, 2C 321/2012, 2C 303/2012, 2C 282/2012, 2C 208/2012, 2C 213/2012, 2C 212/2012, 2C 231/2012, 2C 173/2012 s tým, že konanie je ďalej vedené pod sp. zn. 2C 145/2012.

V žalobách, v ktorých žalobca namietal zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS) uviedol, že exekučný súd spôsobom odporujúcim zákonu konal

tak, ako by sám rozhodoval vo veci samej. Exekučný súd pritom nekoná o zrušení rozhodcovského rozsudku a ani nepokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo vo vzájomnej žalobe. Z hľadiska princípu právnej istoty nemôže všeobecný súd zamedziť účinkom rozhodcovského rozsudku na právne postavenie žalovaného tam, kde neexistujú. Opravu rozhodnutí rozhodcovských súdov nie je možné využiť dodatočne potom, čo takýto prostriedok už nemožno uplatniť. Exekučný súd tým, že nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu, vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi oprávneným a dlžníkom. Na jednej strane existuje exekučný titul - rozhodcovský rozsudok, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie zákonnej lehoty, avšak z pohľadu exekučného súdu je materiálne nevykonateľný a na strane druhej nie je možné zo strany žalobcu iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom, a to z dôvodu že existenciou rozhodcovského rozsudku je založená prekážka veci právoplatne rozhodnutej, ktorá je neodstrániteľnou vadou konania. Majetkovú škodu si žalobca v týchto žalobách uplatnil vo výške náhrady istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného Zmluvou o úvere. Zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu nie je dostatočným zadostučiniením vzhľadom na vzniknutú ujmu. Nesprávny úradný postup súdu je takej intenzity, ktorá má za následok zmarenie vymožitelnosti majetkového práva žalobcu.

Žalobca v priebehu konania zadal objednávku na spracovanie znaleckého posudku na vyčíslenie výšky vzniknutej škody, v dôsledku skutočností v žalobe opísaných, za ktoré zodpovedá žalovaná. Znalecký posudok č. 1/2014 vypracoval Znalecký ústav Ekonomickej univerzity v Bratislave.

V žalobách, ktorými sa domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej lehote (NZP) žalobca uviedol, že je povinnosťou exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti do 15 dní odo dňa jej doručenia, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to zamietnutím tejto žiadosti, po uplynutí zákonom stanovenej doby. Žalobca vyvinul úsilie, aby docielil vecný postup v exekučnom konaní, spísal a podal žiadosti o informáciu o stave konania, kde namietal porušovanie svojich práv márnym plynutím času a požadoval informácie o stave konania a oznámenie prekážky, ktorá bráni rozhodnutiu súdu o žiadosti o udelenie poverenia a to dňa 2. 7. 2009, 23. 9. 2009, 13. 11. 2009, 25. 2. 2010 a v dňoch 30. 8. 2010, 23. 11. 2010 a 25. 5. 2011 podal sťažnosti na prieťahy v exekučných konaniach. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu takéhoto nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125 eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660 eur. Žalobca si preto uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 55 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobách, v ktorých namietal vydanie poverenia exekučným súdom pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP) taktiež poukázal na povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia do 15 dní odo dňa doručenia žiadosti súdneho exekútora, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia a to vydaním poverenia po uplynutí zákonom stanovenej doby. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125 eur. Zároveň si žalobca

uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy, aj v týchto žalobách vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660 eur a uplatnil si ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu 55 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobách, v ktorých žalobca namietal nesprávny úradný postup z dôvodu oneskoreného rozhodnutia súdu o zmene exekútora (ZE) uviedol, že po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, žalobca v rámci exekučného konania podal návrh na zmenu exekútora. K zmene exekútora rozhodnutím súdu nedošlo v zákonom stanovenej lehote t.j. do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora a to napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti. V predmetnom prípade neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prietahmi. Postup exekučného súdu bol v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 8 Exekučného poriadku. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom vo výške 175 eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pri určovaní výšky ktorej vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 663,88 eur. Žalobca si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu vo výške 55,32 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobných návrhoch ďalej žalobca uviedol, že náhradu nemajetkovej ujmy si uplatňuje z dôvodu, že márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu, že správnym postupom exekučného súdu dôjde k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. Nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy žalobcu riziku zániku povinného, riziku zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, riziku insolvenčii povinného. Ako ďalšie dôvody žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy uviedol neexistenciu akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy, zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času, čo vyvolalo u žalobcu, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery. Zbytočné a právne nezdôvodniteľné časové omeškание v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu, ale aj na strane jeho majiteľov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať.

Žalobca ďalej uviedol, že písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný však do podania žalôb na jeho žiadosť pozitívne nereagoval.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k podaným žalobám poukázala na to, že v jednotlivých žalobách sa vyskytujú viaceré nedostatky, napr. že sú zmätočne označení povinní, najmä sú odlišne uvedené dátumy narodenia, nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch. Žalobca nepriložil k žalobám ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy. V tejto súvislosti navrhla aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Čo sa týka žalobcom uvádzaných prietahov v konaní, poukázal na to, že žalobca uvádza kroky, ktoré podnikol na ich odstránenie, iba v žalobách týkajúcich sa exekučných konaní, v ktorých boli zamietnuté žiadosti o udelenie poverenia. Formu „žiadostí o informáciu o stave konania" nie je možné považovať za riadny prostriedok, ktorý by smeroval k zabráneniu prietahov a k ich účinnému odstráneniu. Všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Žalovaná poukázala ďalej na to, že dňa 23. 04. 2012 jej boli doručené žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pritom už dňa 27. 09. 2012 boli súdu doručené žalobné návrhy a teda žalobca ich nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr. Žalovaná má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde.

K jednotlivým žalobám uviedla, že pokiaľ sa týka žalôb, v ktorých sa žalobca domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu zamietnutia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS), akýkoľvek postup súdu, ktorý nájde svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí, nemôže byť „nesprávnym úradným postupom“ na účely zákona č. 514/2003 Z. z.. Zo žalobcom uvedených skutkových okolností je zrejmé, že nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Toto právo totiž možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Táto podmienka nie je v prípadoch zamietnutia žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie splnená. Súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol prípadne nekalou doložkou viazaný.

K žalobám týkajúcim sa zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené NZP) žalovaná poukázala na to, že z § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. Táto lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu. Ak ho súd nepoverí, 15-dňová lehota neplatí. Zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie predpokladá posudzovanie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu.

K žalobcom uvádzanému nesprávnemu úradnému postupu rozhodnutím o poverení exekútora po 15-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené NP) žalovaná poukázala na znenie ustanovenia § 44 ods. 2 a § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku účinné od 1. 6. 2011 s tým, že z uvedených ustanovení vyplýva, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Ďalej uviedla, že zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

K žalobám týkajúcim sa nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote (žaloby označené ZE), žalovaná uviedla, že exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu súdneho exekútora predloží túto žiadosť pôvodnému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie, na vyčíslenie jeho doterajších trov, keďže súčasne s rozhodnutím o zmene súdneho exekútora rozhodne aj o trovách doterajšieho exekučného konania. Ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu súčinnosť, súd objektívne nemohol dodržať zákonnú 30-dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu žalobcu na zmenu súdneho exekútora. Okrem toho, žalobcovi nič nebránilo v podaní sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Ak tak neurobil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť. Zároveň žalovaná poukázala na ustanovenie § 44 ods. 8 a 9 Exekučného poriadku, z ktorého je zrejmé, že pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, a teda v súvislosti s nerozhodnutím v lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody.

K namietaným prietahom v konaní žalovaná poukázala na § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. a na to, že žalobca nepreukázal, aby existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, ESLP, či Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Preto žalovaná má za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prietahov. Rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmať súd v konaní o náhrade škody. Všeobecný súd nemôže konštatovať prietahy v konaní a priznať za ne náhradu nemajetkovej ujmy.

K požadovanej materiálnej škode uviedla, že žalobcom uvedenú paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať za zmenšenie jeho majetku, ani za ušlý majetkový prospech. Uplatňovanie nároku žalobcom na majetkovú škodu je nepodložené, nadhodnotené a nepreukázané. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami resp. skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok. V časti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch poukázala žalovaná na to, že poskytovanie finančného

zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu a že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný.

Žalovaná sa k znaleckému posudku č. 1/2014 vypracovaného Znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave nevyjadrila.

Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody žalovaná uviedla, že žalobu považuje za právne neopodstatnenú a žiadala, aby bola v celom rozsahu zamietnutá.

Účastníci konania sa na pojednávanie vo veci určené na deň 30. 3. 2015 nedostavili. U oboch mal súd doručenie predvolania riadne preukázané, lehota na prípravu na pojednávanie bola u účastníkov konania zachovaná. Žalobca sa na pojednávanie nedostavil, podal opätovne návrh na prerušenie konania.

Súd v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti účastníkov konania, pričom pri rozhodovaní prihliadol na obsah spisu a listinné dôkazy.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Žalobca v konaní namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu. Súd sa preto oboznámil s jednotlivými exekučnými spismi tunajšieho súdu, v ktorých bol nesprávny úradný postup namietaný. Žalobca vo všetkých nižšie uvedených exekučných konaniach mal procesné postavenie oprávneného a exekučnými titulmi v oboznámených exekučných veciach boli rozhodcovské rozsudky Stáleho rozhodcovského súdu až na jeden prípad, kde exekučným titulom bol platobný rozkaz (vec sp. zn. 2C 311/2012). Spolu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bol súdnym exekútorom predložený návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul a v niektorých prípadoch aj Zmluva o úvere uzavretá medzi oprávneným a povinným, z ktorých podkladov bolo vo všetkých prípadoch zistené, že sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy. Uvedené skutočnosti tj. obsah listín, s ktorými sa súd oboznámil, ale aj jednotlivé rozhodnutia nachádzajúce sa v nižšie uvedených exekučných spisoch musia byť známe aj žalobcovi, keďže pokiaľ sa týka úverových zmlúv bol jednou zo zmluvných strán, pokiaľ sa týka rozhodcovských rozsudkov, bol účastníkom týchto konaní a napokon bol aj účastníkom exekučných konaní a teda všetky rozhodnutia exekučného súdu boli doručované žalobcovi prostredníctvom jeho právneho zástupcu v týchto exekučných konaniach.

Z uznesenia tunajšieho súdu sp. zn. 1Er/593/2010-10, (pripojeného k sp. zn. 2C 145/2012), zo dňa 17. 9. 2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12. 10. 2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6CoE/75/2011-30, zo dňa 15. 3. 2011 bolo zistené, že súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie povedania na vykonanie exekúcie zamietol.

Voči uzneseniu oprávnený podal odvolanie, ale podaním zo dňa 20. 1. 2011 vzal odvolanie späť. Odvolací súd uznesením odvolacie konanie zastavil.

Súd uznesením zo dňa 15. 4. 2011 exekučné konanie zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11. 5. 2011.

Súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý spísal návrh na vykonanie exekúcie dňa 15. 7. 2010, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 9. 9. 2010, exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 19294/09, ktorý vydala Slovenská rozhodcovská a.s., zo dňa 26. 11. 2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18. 1. 2010 a vykonateľnosť 21. 1. 2009. Exekučné konanie bolo vedené proti povinnému, Ivanovi Gaňovi, pre vymoženie 903 eur s príslušenstvom.

Z exekučného spisu sp. zn. 1Er/301/2011 (pripojeného k sp. zn. 2C 231/2012) bolo zistené, že dňa 18. 5. 2011 bola JUDr. Rudolfom Krutým, súdnym exekútorom, podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v exekučnom konaní vedenom proti povinnej, Marte Piskovej, pre vymoženie istiny 408,26 eur s príslušenstvom, na podklade rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 14264/10, zo dňa 27. 1. 2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28. 27. 2011 a vykonateľnosť dňa 3. 3. 2011.

Súd uznesením zo dňa 20. 5. 2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

Uznesením zo dňa 17. 6. 2011 súd exekučné konanie zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 29. 6. 2011.

Z exekučného spisu sp. zn. 1Er/821/2010 (pripojeného k sp. zn. 2C 194/2012) bolo zistené, že dňa 14. 10. 2010 bola JUDr. Rudolfom Krutým, súdnym exekútorom, spísaná zápisnica - návrh na vykonanie exekúcie a dňa 9. 12. 2010 podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v exekučnom

konaní vedenom proti povinnému, Š. I., pre vymozenie istiny 694,63 eur s príslušenstvom, na podklade rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 07758/10, ktorý vydala Slovenská rozhodcovská a.s., dňa 17. 9. 2010 a ktorý sa stal právoplatným dňa 4. 10. 2010 a vykonateľným 7. 10. 2010. Súd vo veci vydal poverenie číslo: 5810 057641* dňa 20. 12. 2010.

Z exekučného spisu sp. zn. 1Er/563/2011 (pripojeného k sp. zn. 2C 208/2012) bolo zistené, že dňa 18. 8. 2011 bola JUDr. Rudolfom Krutým, súdnym exekútorom, podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v exekučnom konaní vedenom proti povinnej, K. O., pre vymozenie istiny 450 eur s príslušenstvom, na podklade rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 024 94/11, ktorý vydala Slovenská rozhodcovská a.s., dňa 27. 4. 2011 a rozsudok sa stal právoplatným dňa 16. 5. 2011 a vykonateľným dňa 19. 5. 2011.

Súd uznesením zo dňa 7. 9. 2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28. 9. 2011.

Súd exekučné konanie zastavil uznesením zo dňa 3. 10. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť čo do I. výroku dňa 13. 10. 2011.

Z exekučného spisu sp. zn. 1Er/106/2011 (pripojeného k sp. zn. 2C 212/2012) bolo zistené, že dňa 28. 2. 2011 bola JUDr. Rudolfom Krutým, súdnym exekútorom, podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v exekučnom konaní vedenom proti povinnému, A. N., pre vymozenie istiny 896,13 eur s príslušenstvom, na podklade rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 10989/10, ktorý vydala Slovenská rozhodcovská a.s., dňa 19. 11. 2010 a rozsudok sa stal právoplatným dňa 20. 12. 2010 a vykonateľným dňa 23. 12. 2010.

Súd uznesením zo dňa 11. 3. 2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 31. 3. 2011.

Súd exekučné konanie zastavil uznesením zo dňa 18. 4. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť čo do I. výroku dňa 28. 4. 2011.

Z exekučného spisu sp. zn. 1Er/531/2011 (pripojeného k sp. zn. 2C 213/2012) bolo zistené, že dňa 5. 8. 2011 bola JUDr. Rudolfom Krutým, súdnym exekútorom, podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v exekučnom konaní vedenom proti povinnej, K. Q., pre vymozenie istiny 120 eur s príslušenstvom, na podklade rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 02497/2011, ktorý vydala Slovenská rozhodcovská a.s., dňa 27. 4. 2011 a rozsudok sa stal právoplatným dňa 16. 5. 2011 a vykonateľným dňa 19. 5. 2011.

Súd uznesením zo dňa 7. 9. 2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28. 9. 2011.

Súd exekučné konanie zastavil uznesením zo dňa 3. 10. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť čo do I. výroku dňa 17. 10. 2011.

Z exekučného spisu sp. zn. 1Er/512/2006 (pripojeného k sp. zn. 2C 173/2012) bolo zistené, že dňa 21. 9. 2006 bola JUDr. Petrom Cirbesom, súdnym exekútorom, podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v exekučnom konaní vedenom proti povinnej, Q. Ď., pre vymozenie istiny 229,03 eur s príslušenstvom, na podklade rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 1271/2006, ktorý vydala Slovenská rozhodcovská a.s., dňa 9. 5. 2006 a rozsudok sa stal právoplatným dňa 19. 6. 2006 a vykonateľným dňa 22. 6. 2006.

Súd prípisom zo dňa 15. 11. 2006 vyzval právneho zástupcu oprávneného, aby predložil konkrétnu špecifikáciu hotových výdavkov a zároveň ich zdokladoval. Vyjadrenie oprávneného k požiadavke súdu bolo doručené 1. 12. 2006 a 27. 12. 2006 bol daný pokyn na vydanie poverenia. Poverenie bolo podané pod číslom: 5810 018296* dňa 5. 2. 2007.

Z exekučného spisu sp. zn. 1Er/980/2009 (pripojeného k sp. zn. 2C 321/2012) bolo zistené, že dňa 28. 12. 2009 bola JUDr. Rudolfom Krutým, súdnym exekútorom, podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v exekučnom konaní vedenom proti povinnej, B. S., pre vymozenie istiny 918,12 eur s príslušenstvom, na podklade rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 00726/09, ktorý vydala Slovenská rozhodcovská a.s., dňa 25. 9. 2009, a ktorý sa stal právoplatným dňa 2. 11. 2009 a vykonateľným dňa 5. 11. 2009.

Súd uznesením zo dňa 22. 2. 2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol a uznesením zo dňa 27. 7. 2010 exekučné konanie zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť čo do I. výroku dňa 6. 8. 2010.

Z exekučného spisu sp. zn. 1Er/2/2010 (pripojeného k sp. zn. 2C 264/2012) bolo zistené, že dňa 4. I. 2010 bola JUDr. Rudolfom Krutým, súdnym exekútorom, podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v exekučnom konaní vedenom proti povinnému, X. M., pre vymożenie istiny 400,31 eur s príslušenstvom, na podklade rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR I5789/09, ktorý vydala Slovenská rozhodcovská a.s., dňa 9. II. 2009, a ktorý sa stal právoplatným dňa 23. II. 2009 a vykonateľným dňa 26. II. 2009.

Súd dňa 14. I. 2010 vyzval súdneho exekútora, aby v stanovenej lehote predložil zmluvu o úvere, ktorá je podkladom exekučného titulu, spolu so Všeobecnými obchodnými podmienkami k tejto zmluve, za účelom posúdenia prípadného rozporu vymáhanej odplaty podľa exekučného titulu so zákonom.

Súdny exekútor na požiadavku súdu reagoval prípisom doručeným súdu 8. 2. 2010 a oznámil, že nebude predkladať súdom zmluvu o úvere k návrhu na vykonanie exekúcie ani v priebehu exekučného konania. Dňa 10. 3. 2010 vydal súd poverenie číslo: 5810 049671*.

Z exekučného spisu sp. zn. 1Er/520/2011 (pripojeného k sp. zn. 2C 282/2012) bolo zistené, že dňa 3. 8. 2011 bola JUDr. Rudolfom Krutým, súdnym exekútorom, podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v exekučnom konaní vedenom proti povinnému, W. M., pre vymożenie istiny 450,31 eur s príslušenstvom, na podklade rozsudku vydaného rozhodcom JUDr. Miroslav Rácom, č.k. SR 05138/09, zo dňa 10. 6. 2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29. 6. 2009 a vykonateľnosť dňa 2. 7. 2009.

Súd uznesením zo dňa 3. I. 2012 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 18. 4. 2013.

Oprávnený proti tomuto uzneseniu podal odvolanie. Odvolací súd uznesením zo dňa 25. 2. 2013 potvrdil napadnuté uznesenie a uznesením zo dňa 6. 5. 2013 súd exekučné konanie zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 19. 3. 2014.

Z exekučného spisu sp. zn. 1Er/458/2009 (pripojeného k sp. zn. 2C 287/2012) bolo zistené, že dňa 6. 8. 2009 bola JUDr. Rudolfom Krutým, súdnym exekútorom, podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v exekučnom konaní vedenom proti povinnému, D. I., pre vymożenie istiny 285,87 eur s príslušenstvom, na podklade rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 01740/09, ktorý vydala Slovenská rozhodcovská a.s., dňa 27. 5. 2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 8. 6. 2009 a vykonateľnosť dňa 11. 6. 2009.

Súd prípisom zo dňa 7. 8. 2009 žiadal oprávneného predložiť zmluvu o úvere, ktorá je podkladom exekučného titulu. Oprávnený prípisom zo dňa 13. II. 2009 žiadal informáciu o stave konania. Súd urgovoal predloženie zmluvy prípisom z 18. 11. 2009, oprávnený požiadal o predĺženie lehoty dňa 16. II. 2009.

Súd uznesením zo dňa 29. 3. 2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Oprávnený proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie a krajský súd uznesením č.k. 3CoE/407/2010 - 32, zo dňa 30. 7. 2010 prvostupňové uznesenie potvrdil. Súd exekučné konanie zastavil uznesením zo dňa 17. 9. 2010 a uznesenie čo do I. výroku nadobudlo právoplatnosť 27. 9. 2010.

Z uznesenia tunajšieho súdu sp. zn. 1Er/511/2003 - 19, (pripojeného k sp. zn. 2C 294/2012), zo dňa 7. 2. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.7.2012 bolo zistené, že súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil, návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol a rozhodol o trovách exekúcie.

Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 26. 7. 2012. Voči uzneseniu oprávnený podal odvolanie. Odvolací súd uznesením ICoE/74/2011 - 31, zo dňa 28. 9. 2011 potvrdil uznesenie v napadnutom výroku o vyhlásení exekúcie za neprípustnú, o zastavení exekúcie a o trovách exekúcie. Odmietol odvolanie do výroku o zamietnutí žiadosti o zmenu súdneho exekútora.

Z exekučného spisu sp. zn. 1Er/106/2009 (pripojeného k sp. zn. 2C 303/2012) bolo zistené, že dňa 13. 3. 2009 bola JUDr. Rudolfom Krutým, súdnym exekútorom, podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v exekučnom konaní vedenom proti povinnému, H. H., pre vymożenie istiny 354,28 eur s príslušenstvom, na podklade rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR I0549/08, ktorý vydala Slovenská rozhodcovská a.s., dňa 31. 10. 2008, ktorý sa stal právoplatným dňa 8. 12. 2008 a vykonateľným dňa 11. 12. 2008.

Prípisom zo dňa 18. 3. 2008 súd vyzval oprávneného, aby v stanovenej lehote konkrétne špecifikoval trovy exekúcie oprávneného. Odpoveď oprávneným bola odručená súdu 27. 4. 2009. Následne dňa 6. 5. 2009 súdny exekútor bol vyzvaný, aby obratom predložil zmluvu o úvere, ktorá je podkladom exekučného

titulu rozhodcovského rozsudku. Súdny exekútor listom z 21. 5. 2009 oznámil, že požadovaný doklad nepredloží. Oprávnený listom zo dňa 2. 7. 2009 zaslal žiadosť o informáciu o stave konania, zo strany súdu opätovne bolo urgované predloženie zmluvy o úvere, ktoré podanie oprávnený prevzal 17. 7. 2009. Súd uznesením zo dňa 21. 4. 2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 15. 11. 2010 rozhodol tak, že žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v časti istiny vo výške 331,28 eur s 0,25% úrokom z omeškania denne z dlžnej sumy 331,28 eur od 19. 9. 2008 do zaplatenia a v časti úrokov z omeškania nad výšku 8,5% ročne zo sumy 23 eur od 19. 9. 2008 do zaplatenia zamietol. V prevyšujúcej časti súd vydal poverenie číslo: 5810 053991* zo dňa 21. 4. 2010. Prvostupňové uznesenie oprávnený napadol oprávneným prostriedkom. Odvolací súd uznesením č.k. 2CoE/470/2010 - 36, zo dňa 30. 9. 2010 potvrdil napadnuté uznesenie a druhostupňové uznesenie nadobudlo právoplatnosť 15. 11. 2010. Uznesením zo dňa 2. 12. 2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 6. 12. 2010 súd exekučné konanie čiastočne v časti istiny vo výške 331,28 eur s 0,25% úrokom z omeškania denne z dlžnej sumy 331,28 eur od 19. 9. 2008 do zaplatenia a v časti úrokov z omeškania nad výšku 8,5% ročne zo sumy 23 eur od 19. 9. 2008 do zaplatenia zastavil.

Z exekučného spisu sp. zn. 1Er/619/2008 (pripojeného k sp. zn. 2C 306/2012) bolo zistené, že dňa 1. 12. 2008 bola JUDr. Rudolfom Krutým, súdnym exekútorom, podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v exekučnom konaní vedenom proti povinnému, L. W., pre vymożenie istiny 1 033,43 eur s príslušenstvom, na podklade rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 07534/08, ktorý vydala Slovenská rozhodcovská a.s., dňa 11. 8. 2008, ktorý sa stal právoplatným dňa 2. 9. 2008 a vykonateľným dňa 5. 9. 2008. Súd vydal poverenie číslo: 5810 036384* zo dňa 15.12.2008 pre vymożenie istiny 1 033,43 eur s príslušenstvom a trov exekučného konania. Pripisom zo dňa 26. 5. 2009 súd vyzval oprávneného, aby v stanovenej lehote predložil úverovú zmluvu. Súd uznesením zo dňa 19. 5. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 28. 10. 2011 rozhodol tak, že exekúciu v časti o vymożenie sumy nad 531,10 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne od 7. 5. 2008 do zaplatenia zastavuje. Uznesenie napadol oprávneným prostriedkom oprávnený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 12CoE/183/2011 - 27, zo dňa 30. 9. 2011 tak, že potvrdil napadnuté uznesenie.

Z exekučného spisu sp. zn. 1Er/406/2003 (pripojeného k sp. zn. 2C 311/2012) bolo zistené, že dňa 24. 6. 2003 bola Ing. Bc. Karolom Mihalom, súdnym exekútorom, podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v exekučnom konaní vedenom proti povinnej, H. N., pre vymożenie istiny 191,20 eur s príslušenstvom, na podklade exekučného titulu, platobného rozkazu Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi, č.k. IRob 543/02 zo dňa 31. 7. 2002, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 24. 8. 2002. Súd vydal poverenie číslo: 5810 019390* zo dňa 10.7.2003. Dňa 18. 11. 2010 oprávnený podal návrh na zmenu súdneho exekútora. Súd pripisom z 1. 12. 2010 okrem iného vyzval súdneho exekútora na vyjadrenie k zmene exekútora a bol požiadaný o predloženie exekučného spisu. Pôvodný súdny exekútor vyčíslil trovy exekúcie, ktoré boli doručené súdu 13. 12. 2010. Súd uznesením zo dňa 2. 2. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15. 3. 2011 čo do 1. výroku uznesenia, ktorým súd vyhovel žiadosti oprávneného o zmenu súdneho exekútora JUDr. Ing. Karola Mihala a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého.

Z exekučného spisu sp. zn. 1Er/89/2007 (pripojeného k sp. zn. 2C 151/2012) bolo zistené, že dňa 23. 2. 2007 bola Ing. Bc. Radoslavom Kešefákom, súdnym exekútorom, podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, v exekučnom konaní vedenom proti povinnej, A. W., pre vymożenie istiny 462,06 eur s príslušenstvom, na podklade rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 30. 10. 2006 sp. zn. SR 5124/06, ktorý nadobudol právoplatnosť 20. 11. 2006 a vykonateľnosť dňa 23. 11. 2006. Súd vydal poverenie číslo: 5810 016763* zo dňa 9. 3. 2007 na vymożenie uloženej povinnosti istiny 462,06 eur s príslušenstvom. Uznesením zo dňa 28. 3. 2007, ktoré nadobudlo právoplatnosť 26. 4. 2007 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol v časti trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 25,36 eur a uznesením zo dňa 15. 6. 2007 exekučné konanie čiastočne v časti trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 25,36 eur zastavil. Uznesením zo dňa 18. 5. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 8. 3. 2012 súd opätovne vyhovel žiadosti oprávneného na zmenu súdneho exekútora, Mgr. Ing. Radoslava Kešefáka a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého.

Žalobca okrem návrhu na prerušenie konania z dôvodu podania sťažnosti na Ústavný súd SR proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 1NcC/42/2012-14, zo dňa 18. 10. 2012 podal ďalší návrh na prerušenie konania.

V tomto návrhu na prerušenie konania uviedol, že na Okresnom súde Prešov sa pod sp.zn. 7C/6/2010 vedie konanie o náhradu škody pre porušenie práva EÚ, ktorého sa mal podľa žalobného návrhu dopustiť okresný súd v exekučnom konaní vedenom proti žalobkyni na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky, v ktorom sa vymohlo plnenie na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky ako aj v rozpore so zákonmi schválenými z dôvodu transpozície smerníc EÚ zameranými na ochranu spotrebiteľa na finančnom trhu.

V uvedenom konaní vystupujú na strane žalovaných v 1. rade SR, zastúpená MS SR, v 2. rade Pohotovosť s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598 za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu spotrebiteľa HOOS Bratislava. V tomto konaní Okresný súd Prešov uznesením zo dňa 7. 10. 2013 v súlade s ustanovením § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. rozhodol o prerušení konania do rozhodnutia Súdneho dvora EÚ o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla položiť žalovaná v 1. rade Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR. Táto navrhla položiť otázku, či môže vzniknúť zodpovednosť členského štátu za porušenie komunitárneho práva predtým ako účastník konania využije všetky právne prostriedky prislúchajúce mu podľa právneho poriadku členského štátu v konaní o výkone rozhodnutia a vzhľadom na skutkový stav veci môže v tomto prípade vzniknúť zodpovednosť členského štátu pred samotným ukončením konania o výkon rozhodnutia a pred vyčerpaním možnosti žalobkyne požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia. V prípade ak áno, či je dostatočne jasným a závažným porušením komunitárneho práva konanie orgánu, ktoré opisuje žalobkyňa vzhľadom na daný skutkový stav najmä vzhľadom na jej absolútnu nečinnosť a nevyčerpanie všetkých právnych prostriedkov nápravy umožnených právom členského štátu. Ak ide o dostatočne závažné porušenie komunitárneho práva, je žalobkyňou uplatňovaná suma škodou, za ktorú má zodpovedať členský štát a či možno škodu v tomto poňatí stotožňovať s vymoženou pohľadávkou, ktorá je bezdôvodným obohatením a či má vydanie bezdôvodného obohatenia ako právny prostriedok nápravy prednosť pred náhradou škody. Žalobca tvrdil, že zodpovedanie predmetných prejudiciálnych otázok v konaní prebiehajúcim na Okresnom súde v Prešove sp.zn. 7C/6/2010 má zásadný význam pre posúdenie správnosti postupu exekučného súdu pri vydaní poverenia na výkon exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu. Žalobca navrhol prerušiť konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p.

Podľa § 109 ods. 1 O.s.p., súd konanie preruší, ak

- a) účastník stratil spôsobilosť konať pred súdom a nie je zastúpený zástupcom s plnomocenstvom pre celé konanie;
- b) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska,
- c) rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy.

Podľa § 109 ods. 2 O.s.p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak

- a) sa účastník nemôže konania zúčastniť pre prekážku trvalejšej povahy alebo preto, že jeho pobyt nie je známy;
- b) zákonný zástupca účastníka zomrel alebo stratil spôsobilosť konať pred súdom;
- c) prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Žalobca ako účastník konania využil svoje zákonné právo namietať nestrannosť tunajšieho súdu. O námietke zaujatosti uplatnenej žalobcom už v žalobnom návrhu nadriadený súd právoplatne rozhodol. Krajský súd v Košiciach sa pritom zaoberal všetkými dôvodmi žalobcu, pre ktoré žiadal vylúčenie sudcov tunajšieho súdu v danej veci. Rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1NcC/42/2012 - 14, je viazaný súd, ale aj účastníci tohto konania. Okrem toho ani opätovným preskúmaním návrhu žalobcu nebolo zistené, aby všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka tejto veci bol v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou. Ústavná sťažnosť podaná žalobcom nezakladá konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu vo veci samej. Súd poukazuje na skutočnosť, že nebol dôvod na podanie návrhu na prerušenie konania, pretože žalobcovi bolo známe, že

dňa 12. 12. 2013 Ústavný súd SR uznesením sp.zn. IV.ÚS 693/2013-11 odmietol okrem iných sťažností žalobcu i sťažnosť proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 1NcC/42/2012 pre nedostatok právomoci Ústavného súdu SR na jej prerokovanie. Z uvedených dôvodov súd návrh žalobcu na prerušenie konania, ktorý bol podaný 26. 3. 2015 opätovne zamietol ako návrh nedôvodný. O ďalšom návrhu na prerušenie konania, ktorý žalobca podal v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. súd taktiež rozhodol tak, že tento návrh na prerušenie konania zamietol. Prejudiciálne otázky, ktoré Okresný súd v Prešove v konaní sp. zn. 7C/6/2010 predložil Súdnemu dvoru EÚ, majú vplyv na rozhodnutie vo veci sp.zn. 7C/6/2010 vzhľadom na skutočnosť, že tento súd sa má zaoberať aj činnosťou resp. nečinnosťou žalobkyne v tomto konaní a skutkovým stavom, aký v tomto konaní popisuje žalobkyňa. Okrem toho v tejto veci pod sp.zn. 2C 145/2012 sa nerieši iba správnosť postupu exekučného súdu pri vydaní poverenia na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu, ale i iný postup exekučného súdu, ktorý žalobca považuje za postup v rozpore s exekučným poriadkom a na takéto otázky rozhodnutie Súdneho dvora EÚ nezodpovie. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti aj tú skutočnosť, že Okresný súd v Prešove iba podľa informácie žalobcu (nebolo predložené žiadne uznesenie) o prerušení konania rozhodol uznesením zo dňa 7. 10. 2013, pričom na tunajšom súde sa vedie množstvo žalobných návrhov žalobcu POHOTOVOST' s.r.o., o ktorých už prvostupňový súd v merite veci rozhodol a ani v jednej veci nepodal žalobca návrh na prerušenie konania z tohto dôvodu. Súd i tento návrh na prerušenie konania považuje za návrh nedôvodný, a preto i tento procesný návrh žalobcu zamietol.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré

má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 17 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

- c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,
- d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví

- a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise,
- b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo
- c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

Žalobca ako účastník konania využil svoje zákonné právo namietať nestrannosť tunajšieho súdu. O námietke zaujatosti uplatnenej žalobcom už v žalobnom návrhu nadriadený súd právoplatne rozhodol.

Krajský súd v Košiciach sa zaoberal všetkými dôvodmi žalobcu, pre ktoré žiadal vylúčenie sudcov tunajšieho súdu v danej veci. Rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1NcC/42/2012-14, zo dňa 18. 10. 2012 je tak viazaný súd, ale aj účastníci tohto konania. Proti uvedenému uzneseniu Krajského súdu v Košiciach bola zo strany žalobcu podaná sťažnosť na Ústavnom súdu SR. O tejto sťažnosti Ústavný súd SR rozhodol uznesením sp. zn. IV. ÚS 693/2013-11, zo dňa 12. 12. 2013 tak, že sťažnosť žalobcu odmietol.

Predmetom tohto konania je náhrada škody a nemajetkovej ujmy, ktorej sa žalobca domáha poukazujúc na nesprávny úradný postup tunajšieho súdu vo vyššie uvedených exekučných konaniach. V zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je predbežne prerokovanie tohto nároku na základe písomnej žiadosti poškodeného príslušným orgánom. Žalovaná v písomnom vyjadrení potvrdila, že zo strany žalobcu jej boli doručené žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a to dňa 23. 4. 2012. V čase rozhodovania súdu už uplynula 6 mesačná lehota od prijatia týchto žiadostí. Vzhľadom k tomu má súd za to, že žalobca si splnil svoju povinnosť, keďže podal žalovanej pred podaním návrhu žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom súd nemal preukázané, aby nárok žalobcu na náhradu škody alebo jeho časť bol do rozhodnutia súdu uspokojený.

Žalovaná v písomnom vyjadrení poukázala na nedostatky žalobných návrhov a navrhla aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Podľa názoru súdu žalobné návrhy podané žalobcom majú všetky náležitosti návrhu na začatie konania v zmysle ustanovení § 42 ods. 3 O.s.p. a § 79 ods. 1 O.s.p., žalobca správne označil účastníkov konania, opísal skutočnosti, na základe ktorých uplatnil svoj nárok, označil dôkazy a uviedol čoho sa domáha. preto postup v zmysle § 43 ods. 1 O.s.p. súd považoval za nedôvodný.

Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení tiež uplatnila námietku premlčania nároku žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy. Súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že k premlčaniu žalobcom uplatneného nároku došlo a to v jednom prípade sp. zn.: 2C 173/2012 (žaloba označená ako Istina RS) a ostatné žalobné návrhy boli podané v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby. V konaní 2C 173/2012 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 21. 9. 2006. Vyjadrenie oprávneného k požiadavke súdu bolo doručené 1. 12. 2006 a 27. 12. 2006 bol daný pokyn na vydanie poverenia. Poverenie bolo podané pod číslom: 5810 018296* dňa 5. 2. 2007.

V konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 2C 145/2012, 2C 231/2012, 2C 213/2012, 2C 208/2012, 2C 212/2012, 2C 173/2012 (žaloby označené žalobcom ako ISTINA RS) žalobca namietal nesprávny úradný postup spočívajúci v rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a v konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 2C 282/2012, 2C 287/2012, 2C 321/2012 (žaloby označené žalobcom ako NZP) o nerozhodnutí o jeho žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonnej 15-dňovej lehote. V daných veciach 3-ročná premlčacia doba mohla začať plynúť až momentom doručenia rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie žalobcovi resp. jeho právnomu zástupcovi v exekučných konaniach, keďže až vtedy sa žalobca mohol dozvedieť o škode, ku ktorej malo dôjsť práve rozhodnutiami o zamietnutí žiadostí súdneho exekútora. Z exekučných spisov pripojených k uvedeným konaniam pritom bolo zistené, že o žiadostiach o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bolo rozhodnuté tunajším súdom ako súdom exekučným v priebehu roku 2010 a 2011 okrem konania 1Er/512/2006 (2C/173/2012), v ktorom na základe žiadosti exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie doručenej súdu dňa 21. 12. 2006, bolo vyhovené vydaním poverenia v zmysle návrhu dňa 5. 2. 2007.

Rozhodnutia boli doručované právnomu zástupcovi oprávneného až po novembri 2009. Žalobné návrhy boli žalobcom na tunajšom súde podané dňa 27.9.2012 t.j. vo všetkých uvedených veciach v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby okrem veci sp. zn. 2C 173/2012.

V konaniach pôvodne vedených pod sp. zn. 2C 303/2012, 2C 194/2012, 2C 264/2012, 2C 306/2012 (žaloby označené žalobcom ako NP), v ktorej žalobca namietal nesprávny úradný postup spočívajúci vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote súd uvádza, že v konaní sp. zn. 2C 303/2012 (1Er/106/2009) žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu dňa 13. 3. 2009, od oprávneného boli vyžiadané doklady vzťahujúce sa k exekučnému titulu, súd uznesením zo dňa 21. 4. 2010 žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v časti istiny a príslušenstva zamietol a poverenie bolo vydané dňa 21. 4. 2010.

V konaní 2C 194/2012 (1Er/821/2010) poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané v 15-dňovej lehote, pretože žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu dňa 9. 12. 2010 a poverenie číslo: 5810 057641* bolo vydané dňa 20. 12. 2010.

V konaní 2C 264/2012 (1Er/2/2010) poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané dňa 10. 3. 2010, po tom čo zo strany súdu bolo od súdneho exekútora požadované predloženie zmluvy o úvere. Žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu dňa 4. 1. 2010.

V konaní 2C 306/2012 (1Er/619/2008) poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané v 15-dňovej lehote, pretože žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu dňa 1. 12. 2008 a poverenie číslo: 5810 036384* bolo vydané dňa 15. 12. 2010.

V konaniach sp. zn. 2C 151/2012, 2C 294/2012 a 2C 311/2012 (žaloby označené žalobcom ako ZE), v ktorých žalobca namietal neskoré rozhodnutie o jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora, premličacia doba začala plynúť od doručenia rozhodnutia exekučného súdu o zmene súdneho exekútora resp. od doručenia rozhodnutia o zamietnutí tohto návrhu právnomu zástupcovi žalobcu. Rozhodnutia v daných veciach boli vydané v roku 2011, žalobné návrhy boli podané včas.

K samotnému nároku žalobcu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy súd uvádza, že predpokladom zodpovednosti štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. je súčasné splnenie troch podmienok a to preukázanie existencie nezákonného rozhodnutia resp. nesprávneho úradného postupu, existencia škody t.j. majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch resp. nemajetkovej ujmy a preukázanie príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a škodou. Nesprávny úradný postup spočíva v akejkoľvek činnosti určitého štátneho orgánu spojenej s výkonom jeho právomoci, ak v súvislosti s ňou dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie resp. oneskorené vydanie rozhodnutia dôsledkom porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie, teda nečinnosť štátneho orgánu. Škodou je majetková ujma predstavujúca zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje hodnoty, ktoré je potrebné vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu. Charakter majetkovej ujmy má aj zníženie hodnoty pohľadávky veriteľa, ktoré nastalo v súvislosti so zmarením možnosti uspokojenia jeho pohľadávky v exekučnom konaní. O príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a škodou ide vtedy, ak medzi nesprávnym úradným postupom resp. nezákonným rozhodnutím a škodou je vzťah príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný a neprerušovaný.

Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v zmysle § 3 zákona č. 514/2003 Z.z. je objektívnou zodpovednosťou, ktorej sa štát nemôže zbaviť a za splnenia vyššie uvedených podmienok za túto škodu zodpovedá. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť pritom splnené všetky zákonom požadované podmienky súčasne.

Podľa žalobcu k nesprávnemu úradnému postupu vo veciach, ktoré boli tunajším súdom spojené a sú vedené pod sp. zn. 2C 145/2012 malo dôjsť tým, že tunajší súd v exekučných konaniach, v ktorých žalobca mal procesné postavenie oprávneného:

1. zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS).
2. rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote určenej v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (NZP)
3. vydal poverenie na vykonanie exekúcie po 15-dňovej zákonnej lehote podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (NP)
4. rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku (ZE).

V konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 2C 145/2012, 2C 231/2012, 2C 213/2012, 2C 208/2012, 2C 212/2012, 2C 173/2012 žalobca namietal, že exekučný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS). Žalobca poukázal na to, že exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie preskúmaval exekučný titul nad rámec právomoci zverenej exekučnému súdu tým, že preskúmaval skutkový stav veci a konal tak, akoby sám rozhodoval vo veci samej, čím vykonal úradný postup bez splnenia zákonných podmienok.

Z oboznámených exekučných spisov pripojených k vyššie uvedeným konaniam bolo zistené, že vo všetkých prípadoch boli žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuté okrem vecí sp. zn. 2C 173/2012, v ktorom prípade poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané dňa 5. 2. 2007. Vo všetkých uvedených veciach exekučným titulom boli rozsudky rozhodcovského súdu okrem vecí 2C 311/2012, kde exekučným titulom bol platobný rozkaz. Vo všetkých prípadoch právny vzťah medzi oprávneným a povinným bol hodnotený exekučným súdom ako spotrebiteľský právny vzťah a to, či už na základe predložených úverových zmlúv resp. aj na základe skutočností uvedených v odôvodneniach exekučných titulov. Poukazujúc na ustanovenie § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z., v daných prípadoch exekučný súd je nie len oprávnený, ale aj povinný a to v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania t.j. aj pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, skúmať zákonnosť exekučného titulu t.j. rozhodcovského rozsudku. V tejto súvislosti súd poukazuje napr. na rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo 439/2012, sp. zn. 6Cdo 290/2012, či rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 278/2013, sp. zn. IV. ÚS 55/2011. Posudzovanie zákonnosti rozhodcovských rozsudkov v rámci exekučného konania tak nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup.

Súd má tiež za to, že rozhodnutím exekučného súdu, ktorým bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nedošlo k reálnej nevykonalosti istiny a jej príslušenstva, o ktorých už rozhodoval rozhodcovský súd. Pokiaľ aj nedošlo k zrušeniu rozhodcovských rozsudkov, ktoré boli v exekučných konaniach exekučnými titulmi a na základe ktorých nedošlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie postupom podľa § 40 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, žalobca má právo iniciovať konanie pred všeobecným súdom, ktorý v občianskom súdnom konaní posúdi dôvod, pre ktorý rozhodcovský rozsudok nemôže byť exekučným titulom. Napr. v prípade, že rozhodcovský súd rozhodoval na základe neplatnej rozhodcovskej doložky nemôže založiť takýto rozsudok prekážku res iudicata a to z dôvodu, že rozhodcovský súd nemal právomoc na rozhodovanie o uplatnenom nároku a teda o takomto nároku môže byť znova rozhodnuté všeobecným súdom. V konečnom dôsledku súdu je známe, že tunajším súdom sú vedené konania, v ktorých je uplatnený nárok zo zmienek vystavených žalobcom v tomto konaní. Zmenky žalobca postúpil na iný subjekt a pritom sa jedná o zmenky vystavené na zabezpečenie pohľadávok z úverových zmlúv uzavretých so žalobcom, o nárokoch ktorých už bolo taktiež rozhodnuté rozhodcovským súdom a taktiež už boli tunajším súdom vedené exekučné konania v týchto veciach. Žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie aj v týchto prípadoch boli prevažne zamietnuté.

Okrem toho, že exekučný súd mal nie len oprávnenie, ale aj povinnosť preskúmať exekučný titul - rozhodcovský rozsudok, súd uvádza, že v uvedených veciach nie je možné konštatovať nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu t.j. rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Nezákonným rozhodnutím je akékoľvek rozhodnutie, ktoré je v rozpore s právnym poriadkom štátu, ale aj medzinárodnými zmluvami, ktorými je štát viazaný. Otázka nezákonnosti rozhodnutia nemôže byť riešená ako predbežná otázka v konaní o náhradu škody. O nezákonnosti rozhodnutia musí byť rozhodnuté príslušným súdom, ktorý rozhodnutie zruší alebo zmení a takéto rozhodnutie je pre rozhodovanie v konaní o náhrade škody záväzná. Oboznámením sa s exekučnými spismi, pripojenými k vyššie uvedeným konaniam, bolo totiž zistené, že ani jedno rozhodnutie tunajšieho súdu ako súdu exekučného o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo vyššie uvedených veciach nebolo zrušené resp. zmenené pre nezákonnosť. Žalobca ako oprávnený v uvedených exekučných konaniach ani nevyužil svoje právo na podanie riadnych resp. mimoriadnych opravných prostriedkov okrem vecí sp. zn. 2C 145/2012 v ktorej podal odvolanie ale následne odvolanie vzal späť.

Skutočnosť, že tunajší súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (NZP), žalobca uviedol ako dôvod náhrady škody a nemajetkovej ujmy v konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 2C 282/2012, 2C 287/2012, 2C 321/2012. Oboznámením sa s exekučnými spismi pripojenými k uvedeným veciam bolo preukázané, že vo všetkých prípadoch boli žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie čiastočne zamietnuté, pričom je pravdou, že k zamietnutiu žiadosti došlo po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia tunajšiemu súdu, a to po opakovaných rozhodnutiach odvolacieho súdu.

Vo všetkých uvedených exekučných konaniach však súdom po podaní žiadosti o udelenie poverenia boli žiadané správy resp. podklady od oprávneného, ktoré museli byť súdom aj urgované a ktorých vyžiadanie a posúdenie bolo nevyhnutné pre rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie t.j. pre posúdenie, či v danej veci je možné vydať poverenie na vykonanie exekúcie alebo žiadosť súdneho exekútora má byť zamietnutá. Okrem toho súd má za to, že podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zákonná 15-dňová lehota platí v prípadoch, kedy exekučný súd vo veci vydá poverenie na vykonanie exekúcie a teda nie v prípadoch úplného alebo čiastočného zamietnutia žiadosti súdneho exekútora, ako to bolo vo všetkých vyššie uvádzaných prípadoch. Súd zdôrazňuje skutočnosť, že v uvedených veciach exekučnými titulmi boli rozsudky rozhodcovského súdu, kde bolo potrebné, aby sa súd okrem žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu, pred rozhodnutím zaoberal aj zmluvami o úvere, všeobecnými zmluvnými podmienkami žalobcu resp. zmenkami a to z dôvodu, že vo všetkých prípadoch sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy, na základe ktorých bol vydaný exekučný titul. Uvedené teda okrem ustanovení Exekučného poriadku, bolo potrebné posúdiť aj podľa zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia predložených úverových zmlúv, podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa, ako aj podľa Smernice č. 93/13/EHS. Tu súd poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu SR č. I. ÚS 476/2012 v zmysle ktorého, nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR.

V súvislosti s namietanými skutočnosťami uvádzanými žalobcom v žalobnom návrhu pokiaľ sa týka oneskoreného rozhodnutia tunajšieho súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné uviesť, že žalobca v konaní nepreukázal existenciu rozhodnutia, ktoré by konštatovalo prieťahy v daných exekučných konaniach a teda nepreukázal nesprávny úradný postup spočívajúci v nečinnosti tunajšieho súdu v uvedených veciach. V žalobnom návrhu žalobca uviedol, že vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučných konaniach a uviedol konkrétne žiadosti o informáciu o stave konania a sťažnosti na prieťahy v konaní, ktoré boli z jeho strany podané na tunajšom súde. Podľa oboznámených Spr. č. 22/2010, č. 34/2010 a č. 12/11 a to odpovedi na sťažnosti žalobcu na prieťahy v konaní, sťažnosti žalobcu boli vyhodnotené v celom rozsahu ako neopodstatnené. V konaní bolo preukázané, že pri vybavovaní sťažnosti žalobcu na prieťahy v exekučných konaniach vedených tunajším súdom neboli zo strany vedenia tunajšieho súdu konštatované prieťahy v konaní.

V neposlednom rade súd v súvislosti s prieťahmi v exekučných konaniach, na ktoré poukazuje žalobca a ku ktorým malo dôjsť neskorým rozhodnutím exekučného súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, poukazuje na článok 48 ods. 2 Ústavy SR s tým, že porušenie uvedeného článku na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov, patrí výlučne do právomoci Ústavného súdu SR. Tunajší súd nemá právomoc konštatovať prieťahy v súdnom a teda ani v exekučnom konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a to nepredloženie rozhodnutia príslušného orgánu o existencii prieťahov v daných exekučných konaniach a neprávomoc tunajšieho súdu na rozhodnutie o prieťahoch, má súd za to, že v uvedených veciach nebol zo strany žalobcu preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu a v tomto smere teda žalobca neuniesol dôkazné bremeno.

Pokiaľ sa týka konaní vedených pôvodne pod sp. zn. 2C 303/2012, 2C 194/2012, 2C 264/2012 a 2C 306/2012 žalobca namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu spočívajúci vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (NP).

Z oboznámeného exekučného spisu sp. zn. 1Er/106/2009 (2C 303/2012) mal súd preukázané, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 13. 3. 2009, poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané súdom dňa 21. 4. 2010 po tom, čo boli vyžiadané od oprávneného podklady a po vydaní uznesenia zo dňa 21. 4. 2010, ktorým súd žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v časti istiny a príslušenstva zamietol.

Zo spisu 1Er/821/2010 (pripojeného k spisu 2C 194/2012) sa zisťuje že žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia bola doručená súdu dňa 9. 12. 2010 a poverenie bolo vydané dňa 20. 12. 2010, takže tvrdenie žalobcu sa nezakladá na pravde.

Zo spisu 1Er/2/2010 (pripojeného k spisu 2C 264/2012) sa zisťuje, že žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia bola doručená súdu dňa 4. 1. 2010 a poverenie bolo vydané dňa 10. 3. 2010 až po predchádzajúcej korešpondencii s oprávneným ohľadom dokladov vzťahujúcich sa ku exekučnému titulu.

Zo spisu 1Er/619/2008 (pripojeného k spisu 2C 306/2012) sa zisťuje že žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia bola doručená súdu dňa 1. 12. 2008 a poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané súdom dňa 15. 12. 2008 v zákonnej lehote, takže tvrdenie žalobcu sa nezakladá na pravde.

V ďalšom súd poukazuje na už vyššie uvedené skutočnosti týkajúce sa vytykaných prietahov v exekučných konaniach, kedy všeobecný súd nemá právomoc na posudzovanie existencie prietahov. Aj v tomto prípade teda žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal existenciu nečinnosti resp. prietahov pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v exekučnom konaní. Pokiaľ sa týka sťažnosti podaných žalobcom na prietahy v exekučných konaniach zo dňa 30. 8. 2010, 23. 11. 2010 a 25. 5. 2011, ako už bolo uvedené podľa oboznámených Spr. všetky sťažnosti žalobcu na prietahy v exekučných konaniach vedených tunajším súdom boli považované za neopodstatnené.

Vo veciach pôvodne vedených pod č. pod sp. zn. 2C 151/2012, 2C 294/2012 a 2C 311/2012 k nesprávnemu úradnému postupu exekučného súdu malo podľa žalobcu dôjsť tým, že súd nerozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase t.j. do 30-tich dní od doručenia návrhu na zmenu exekútora (ZE).

Z oboznámeného exekučného spisu č. 1Er/89/2007 (2C 151/2012) bolo zistené, že zo strany oprávneného bol dňa 6. 10. 2010 podaný návrh na zmenu súdneho exekútora, prípisom súdu zo dňa 20. 10. 2010 bol oslovený pôvodný súdny exekútor, aby sa v stanovenej lehote vyjadril, či neexistujú dôvody, pre ktoré by nebolo možné vyhovieť návrhu na zmenu a bolo požadované vyčíslenie doterajších nevyhnutných trov. Oprávnený bol vyzvaný na predloženie úverovej zmluvy. Súd návrhu na zmenu súdneho exekútora vyhovel rozhodnutím zo dňa 18. 5. 2011.

Z oboznámeného exekučného spisu č. 1Er/511/2003 (2C 294/2012) bolo zistené, že oprávnený podal návrh na zmenu súdneho exekútora podaním doručeným súdu dňa 22. 11. 2010, súd vykonal potrebné úkony ako je uvedené vyššie, pôvodný exekútor doručil vyčíslenie trov exekúcie dňa 16. 12. 2010 a uznesením zo dňa 7. 2. 2011 súd návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol.

Z oboznámeného exekučného spisu č. 1Er/406/2003 (2C 311/2012) bolo zistené, že oprávnený podal návrh na zmenu súdneho exekútora podaním doručeným súdu dňa 22. 11. 2010, súd vykonal potrebné úkony, pôvodný exekútor doručil vyčíslenie trov exekúcie dňa 13. 12. 2010 a uznesením zo dňa 2. 2. 2011 súd návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel.

V ďalšom súd taktiež poukazuje na už vyššie uvedené skutočnosti týkajúce sa vytykaných prietahov v exekučných konaniach, kedy všeobecný súd nemá právomoc na posudzovanie existencie prietahov.

Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti súd konštatuje, že zo strany žalobcu nebol v konaní preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu v uvedenom exekučnom konaní ani nezákonnosť rozhodnutia exekučného súdu. Hmotnoprávne podmienky uplatnenia nároku škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom musia byť splnené súčasne, pričom zo strany žalobcu nebola preukázaná už prvá z vyššie uvedených podmienok. Súd preto pre nepreukázanie existencie podmienok priznania náhrady škody a nemajetkovej ujmy zo strany žalobcu, jeho návrh v celom rozsahu zamietol.

Pokiaľ sa týka žalobcom uplatnenej škody a nemajetkovej ujmy súd napriek uvedenému konštatuje, že zo strany žalobcu výška ním uplatnenej náhrady škody a nemajetkovej ujmy nebola žiadnym spôsobom preukázaná, ani predloženým znaleckým posudkom č. 1/2014, ktorý považuje za nedôveryhodný, zavádzajúci a nespôsobilý preukázať vznik a existenciu majetkovej škody žalobcu, a preto súd naň neprihliadol z nasledovných dôvodov. Znalecký posudok bol vypracovaný na základe objednávky - mimosúdneho zadania žalobcu, bez akéhokoľvek vyjadrenia, súčinnosti a participácie žalovanej. Znalecký posudok je výrazne jednostranný, vychádzalo sa zo skutočností, ktoré boli zistené z podkladov poskytnutých zadávateľom. Podklady boli kontrolované len po formálnej stránke. Vecná stránka

obsiahnutá v ekonomických a účtovných výstupoch je garantovaná poskytovateľom informácií. Súdu z úradnej činnosti je známe, že zadávateľ i v samotnej žalobe, na podklade ktorej bolo začaté predmetné konanie, uvádza nesprávne údaje či už ohľadom dĺžky lehoty, v ktorej mal súd rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, resp. o návrhu na zmenu súdneho exekútora. Z posudku nie je zrejmé, ako mohol znalecký ústav vysloviť záver, že v konaniach exekučných okresných súdov došlo k nesprávnemu úradnému postupu a to konkrétne tvrdeniami: „...súdy neskoro rozhodli...“. „Uvedené čiastky si spoločnosť Pohotovosť, s.r.o. uplatňuje na každú podanú žalobu, ktorej sa týkal nesprávny úradný postup.“ Znalecký ústav bol oslovený o vypracovanie znaleckého posudku, ktorého predmetom by bolo objektívne stanovenie majetkovej škody, ktorá vznikla spoločnosti Pohotovosť, s.r.o. v súvislosti s nesprávnym úradným postupom. Navyše predmetom posudku nebolo určiť, či v konkrétnom konaní došlo, resp. nedošlo k pochybeniu exekučného okresného súdu, nakoľko takáto otázka je predmetom dokazovania v samotnom súdnom konaní. Napriek tomu znalecký ústav skonštatoval, že k nesprávnemu úradnému postupu súdu došlo, bez bližšieho odôvodnenia. Pre úspešné priznanie nároku na náhradu škody, resp. nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je nevyhnutné kumulatívne naplniť v ňom zakotvených predpokladov a to nesprávny úradný postup okresného súdu, vznik a existencia škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom okresného súdu a vznikom škody. Žalobca nepreukázal existenciu nesprávneho úradného postupu, nie je možné, s prihliadnutím na vyššie uvedené, nárok žalobcu priznať, a to ani za predpokladu, že by súd mal z obsahu posudku za preukázané, že k vzniku škody došlo. Navyše úradný postup súdu, ktorý je žalobcom namietaný, nie je v jednotlivých konaniach identický, a preto žalobca mal pristúpiť k vypracovaniu znaleckého posudku na každý prípad jednotlivo. Súd má pochybnosť, že k zvýšeniu mzdových nákladov reálne došlo, že k zvýšeniu počtu zamestnancov došlo výlučne z dôvodu namietaného postupu exekučného súdu, nakoľko uvedenú skutočnosť posudok žiadnym relevantným spôsobom nepreukazuje.

Žalobca v tomto smere nepredložil žiadne listinné dôkazy, nenavrhol žiadne dokazovanie a teda v tomto smere taktiež neunesol dôkazné bremeno.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania rozhodol súd na pojednávaní konanom dňa 30. 3. 2015 podľa citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu priznal žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná. Žalovaná si uplatnila nárok na náhradu trov konania v jej písomnom vyjadrení. V zákonom stanovenej lehote ale trovy nevyčísli a z obsahu spisu jej žiadne trovy nevyplývali. Vyčíslenie trov konania je nevyhnutné nie len u právneho zástupcu, ale aj u účastníka, ktorý nie je právne zastúpený. Ak účastník v stanovenej lehote trovy nevyčísli možno mu priznať náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu. V prípade, že zo spisu výška náhrady trov nevyplýva je súd oprávnený namiesto vyhláseného výroku o priznaní trov konania zmeniť tento výrok a účastníkovi náhradu trov nepriznať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3 O.s.p./

uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.